

Zarzuty i główne argumenty skargi podniesione przez skarżącą są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-195/07.

Zarzuty i główne argumenty skargi podniesione przez skarżącą są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-195/07.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.Urz. L 275, str. 32, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t.7, str. 24).

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.Urz. L 275, str. 32, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t.7, str. 24).

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2007 r. — Cementownia „Warta”/Komisja

(Sprawa T-198/07)

(2007/C 170/74)

język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Cementownia „Warta” SA (przedstawiciele: P. K. Rosiak, radca prawny oraz F. Puel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej K (2007) 1295 wersja ostateczna z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), w której Komisja zdecydowała, iż pewne aspekty polskiego Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do Emisji CO₂ na lata 2008-2012, notyfikowanego Komisji w dniu 30 czerwca 2006 r. są niezgodne z art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3, art. 10, art. 13 ust. 2 oraz kryteriami wymienionymi w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE. Kwestionowana decyzja redukuje o 26,7 % limit emisji dwutlenku węgla w latach 2008-2012 w stosunku do limitu zaproponowanego przez Polskę w notyfikowanym Komisji krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2007 r. — Cementownia „Odra”/Komisja

(Sprawa T-199/07)

(2007/C 170/75)

język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Cementownia „Odra” SA (przedstawiciele: P. K. Rosiak, radca prawny oraz F. Puel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej K(2007) 1295 wersja ostateczna z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), w której Komisja zdecydowała, iż pewne aspekty polskiego Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do Emisji CO₂ na lata 2008-2012, notyfikowanego Komisji w dniu 30 czerwca 2006 r. są niezgodne z art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3, art. 10, art. 13 ust. 2 oraz kryteriami wymienionymi w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE. Kwestionowana decyzja redukuje o 26,7 % limit emisji dwutlenku węgla w latach 2008-2012 w stosunku do limitu zaproponowanego przez Polskę w notyfikowanym Komisji krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji.

Zarzuty i główne argumenty skargi podniesione przez skarżącą są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-195/07.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.Urz. L 275, str. 32, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t.7, str. 24).

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2007 r. — Cemex Polska/Komisja

(Sprawa T-203/07)

(2007/C 170/76)

język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Cemex Polska sp.z o.o. (Przedstawiciele: F. Puel i M. Szpunar, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej K(2007) 1295 wersja ostateczna z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), w której Komisja zdecydowała, iż pewne aspekty polskiego Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do Emisji CO₂ na lata 2008-2012, notyfikowanego Komisji w dniu 30 czerwca 2006 r. są niezgodne z art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3, art. 10, art. 13 ust. 2 oraz kryteriami wymienionymi w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE. Kwestionowana decyzja redukuje o 26,7 % limit emisji dwutlenku węgla w latach 2008-2012 w stosunku do limitu zaproponowanego przez Polskę w notyfikowanym Komisji krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji.

Zarzuty i główne argumenty skargi podniesione przez skarżącą są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-195/07.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.Urz. L 275, str. 32, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t.7, str. 24).

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2007 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-204/07)

(2007/C 170/77)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej z dnia 26 marca 2007 r. nr 03059 — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — mającej za przedmiot Program POR Sardynia 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 IPO 010) — Zapłata przez Komisję kwot innych niż dochodzone;
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej z dnia 14 maja 2007 r. nr 04718 — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — mającej za przedmiot Program POR Sardynia 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 IPO 010) — Zapłata przez Komisję kwot innych niż dochodzone;
- stwierdzenie nieważności wszystkich aktów pozostających w związku i wcześniejszych, a tym samym obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak powołane w sprawie T-345/04 Republika Włoska przeciwko Komisji (¹).

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55.